

## عنوان مقاله:

واکاوی کیفر تبعید از بعد اقتضاء زمان و مکان

## محل انتشار:

فصلنامه مطالعات حقوق، دوره 2، شماره 23 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

## نویسندگان:

حسن بیگ محمدی - کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایلام. ایران وکیل پایه یک دادگستری

حمزه رضایی - دانشجوی دکتری حقوق جزا و جرم شناسی. مدرس دانشگاه

## خلاصه مقاله:

تبعید در لغت به معنای دور کردن، راندن (از شهر و جایی) و نفی بلد می باشد. تبعید در اصطلاح یعنی بیرون راندن کسی از شهر یا آبادی معین به نقطه دیگر از کشور است که غالباً به صورت اقامت اجباری در نقطه معین یا ممنوعیت از اقامت در محل معین اعمال می گردد. کیفر تبعید یکی از مجازات هایی پذیرفته شده در شرع مقدس اسلام است. شارع مقدس در مورد جرایم خاص اعمال این کیفر را بر علیه مرتکب آنجرایم واجب دانسته است. دین مقدس اسلام برای هر کدام از جرایمی که در سطح جامعه صورت می گیرد، کیفرهای خاصی را در نظر گرفته است. اصولاً یکی از مباحث مهم فقهی که فقهاء و حقوق داناندر کتاب های خود به کرات به آن پرداخته اند بحث حدود و تعزیرات است. هدف شارع مقدس از وضع مجازات ها در درجه اول این است که تا آنجا که ممکن است جلوی ارتکاب جرایم را بگیرد، به عبارت دیگر هدف اصلی شارع مقدس از وضع مجازات ها برای جرایم، جنبه بازدارندگی آن است یعنی افراد جامعه بدانند که در صورت ارتکاب جرم، مجازات سنگینی را تحمل خواهند نمود لذا فکر تحمل کردن چنین مجازاتی آن ها را از ارتکاب جرم باز می دارد. لذا ما در این مقاله بر آن بوده ایم که این کیفر رابا توجه به قوانین کیفری به طور کامل بررسی و همچنین به چگونگی اعمال این کیفر در روبه قضایی بپردازیم.

## کلمات کلیدی:

تبعید، کیفر تبعید، زمان در تبعید، مکان در تبعید، مبنای کیفر تبعید، ماهیت کیفر تبعید

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/936703>

